Vnde ip̄e q̄ui potēs ē miſericors et copioſus (redimet iſrahel) pplm fidelē (ex om̄ib; iniq̄tatib; eius)

¶ Pſalmus. Cxxx. in quo monet ad humilitatem.
Propha docēs quā hūilitatē debet hr̄e vir iuſtus ait.

Domine non eſt exaltatum

meus (cor meū) ut in meis virib; ɔfidēs de me quaſi ex me aliq̄d ſublime ſentiā (nec elati ſūt oculi mei) exteri9 ut aliquod ſignū oſtenderem ſuperbie.
Nec ābulaui in magnis) imo deſpexi oīa q̄ apud homines ſeculi magna videntur/ nō diuitiarū cupiditas nō honoris ābitio in me fuit (nec aliquid ſupra virtutē meā et ſtatū meū attēptaui vnde mirabilis et glorioſus hominibus apparerem. Sed humiliter ſentiebam) de me ipo/ ſʒ ſi (exaltaui meipm) p ſupbiā iactādo vel gloriādo (ita fiat de me punitio) ſicut ſequitur.
Ita pereā ego Sicut perijt puulus incūbens ſup matrem ſuā indigens foueri ſinu matris et ablactetur) .i. ſepetur a lacte matris. Speret pplus fidelis et hūilis in dn̄o ſemp ſine fine quouſqʒ ad eternitatē veniat.

¶ Pſalmus. Cxxxi. in quo monet ut nos et alios edificemus domū deo.
Vir pfectus cupiens edificari domū dn̄o in pſona omnium iuſtorum ait/ O domine pater.

Memento dauid

ſpūalis .i. xp̄i qui de ſemine dauid ſecundum carnem deſcendit/ eius dignitatem et merita reſpiciens

(et omnis manſuetudinis eius) que tāta fuit ut ductus
ad victimam non aperiret os ſuum.
Ad hoc memēto dauid. Ut impleat q̄d firmiter et
ex voto volūtatis ꝓmiſit dn̄o quē coluit iacob) ꝓmiſit
aūt et votū vouit ut aduētu ſue incarnacōnis redimeret
genus hūanū. ¶ Iurauit dauid nr̄ dn̄o ita dicens.
Nō introibo in tabernaculū celeſtis palacij q̄d ē ha-
bitacō mea/nec aſcēdā ſeſſurus ad dexterā patris ubi ē
requies ⁊ finis laborū) Nō dabo ſomnū) mortis (oculis
meis ⁊ palpebris meis dormitacōnem) Idem.
Et nec requiē tēporibꝫ meis)·i·nō prius aſcēdā cru-
cem morti ꝓximus (donec īparem habitaculū dignum
deo patri in cordibꝫ electorū per fidem)
Ecce nr̄ dauid adimpleuit q̄d ꝓmiſit/ꝓmiſit ꝙ non re-
quieſceret donec domus dn̄i eſſet edificata.
Ecce iā audiuimus) p ꝓphas (eam) futurā (in effra-
ta)·i·bethleem in qua natus ē ipſe edificator pn̄cipalis ⁊
fundator/et ſic audiuimus in iudeis ecc̄iā inchoatā ita
poſtmoduꝫ (inuenimus eā in cāpis ſilue)·i·in gentibꝫ q̄
p̄us erāt ſilue/diaboli cubicula ubi erāt vepres ydola-
trie ſed nūc cāpi facti ſūt vomere p̄dicacōis arabiles ⁊
deo fructificantes.
Nos vero audiētes in ꝓphetis ꝙ ecc̄ia edificata ſit.
Introibimus) ⁊ inhabitamus in vnitate fidei in vincu
lo caritatis vniti in domū quā de effrata venietē audiuimꝰ
(et adorabimus ubi) audiūtur p̄dicacōnes apoſtolorꝫ
qui quaſi (pedes) ſuſtētantes totū corpus ecc̄ie ſunt.
Et cōuerſus ꝓpheta ad dn̄m ait/o Dn̄e iam expleuiſti
iuramentum tuum/reddidiſti votum inueniſti locū deo
iacob/iam ꝓduxiſti ex ſalutari tuo eccleſiā (ſurge nūc)
a mortuis (in requiē tuam) in patriam celeſtē non ſolū tu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſed et ecc̄ia tua quā ſanctificaſti ſanguine tuo q̄ (archa) dicitur q2 in ea ē manna .i. ſacramentū eucharistie/ in ea tabule legis .i. doctrina veritatis/ in ea virga aaron .i. ptās ſacerdotalis. ¶ Et te cū te ad prez p̄ cor ut.
Sacerdotes tui) ſeruiētes tibi deuote (induātur iuſticia) q̄ omes v̄tutes ꝯplectitur q̄ ſūt ornamēta aīe (et ſancti tui) ipimet ſcz ſacerdotes ⁊ eoꝝ ſubditi (exultent) de celeſtib9 bonis. ¶ Itē inſup p̄ cor te dn̄e pr̄ q2.
Propter meritū xp̄i q̄ de ſemie dauid formā ſeruilez ſuſcepit nō aūtas penitus a iudeis noticiā xp̄i) quin aliq̄n ondas eis ſaltē ꝑpe nouiſſima tp̄a ut reliquie iſrahel ſalue fiant. ¶ Propter dauid nec diffido q2 Iurauit dn̄s dauid) .i. firmiter ꝓmiſit (veritatē) q2 ſic ꝓmiſit ſic ꝯpleuit (et nō fruſtrabit᷑ eū) .i. nō ē mētitus ei/ iurauit dico ita dicēs (de fructu vētris tui ponā ſup ſedē tuā) id eſt xp̄m iuxta illud āgeli ad mariā/ dabit illi deus ſedē dauid pr̄is ſui. ¶ Vox pr̄is ad xp̄m. Filij tui) p te in fide ꝓgeniti etiā (ſedebūt in regno ecc̄ie) p̄ncipes p̄lati ſiue iudices tecū (ſi cuſtodierit) corde credēdo et opere implēdo p̄cepta legis ⁊ ꝯpletarū q̄ (teſtimōia) ꝓferūt fidei q̄ (docebo eos) p te et tuos. ¶ Et nō ſolū ipi filij tui xp̄e ſ3 etiā. Filij eoꝝ) ⁊ ſucceſſores eoꝝ (ſedebūt ſup ſedē tuā) in regno ecc̄ie (in ſcl̄m ſcl̄i) q2 ſp uſq3 ad ꝯſummationē ſcl̄i ꝑmanebit p̄latoꝝ ptās ⁊ aūctas in ecc̄ia. Et hoc nō meritis eorū ſ3 Q̄m dn̄s) ſola gr̄a (elegit ſibi ſyon) videlicet eccleſiam ut hic in p̄ntim habitet in cordibus electorum p fidem.
Itē pater ad filiū ita elegi ſyon ut. Requies mea) in qua requieſco non tm̄ in hac vita ſed (in eternū) nō ideo dicit ſyon eſſe requiē ſuā q2 ipe aliquādo laſſatus requieſcat. ſed quia nos in illo requieſcamus in hac eccleſia

(habitabo quoniam ad hoc elegi eam) ut ibi inhabitē
hoc eſt in cordibus electorum.

Viduam eius) .i. aīaʒ deſertā oīni auxilio mundano
niſi ſolius dei (bñdicens bñdicā) bñdictione grē in pre
ſenti et glorioſe in futuro (et paupes eius hūiles) corde
michil de ſe preſumentes ſʒ in miſcđia ſola dei ſperantes
(ſaturabo panib₉) id ē bonis ſpiritualibus reficiam.

Sacerdotes) .i. plātos ecc̄ie (induā imitacōe vite ſal-
uatoris) in quo pfecta ſanctitas fuit ut ex oīni pte luce
ant virtutib₉ ⁊ doctrina (et ſancti eius) ſcʒ fideles bap
tiſmo ſanctificati iugi exultacōe mētis ⁊ corpis (exulta
būt) in futuro ſempiternas ſuſcipiētes coronas glorie.
Bñ dico exultabūt ſcʒ de xp̄o qm̄ (Illuc) id eſt in eccle
ſia quam ad habitacōnem elegi (extēdā altitudinē re-
gni xp̄i) quod in illis extēditur q̄b₉ dictū ē. beati paupe
res ſpiritu qm̄ ipoꝝ ē regnū celorum / et etiam ante hoc
(paraui lucernam xp̄o meo) ſcʒ iohānem baptiſtā qui
predicando ⁊ baptizando viam xp̄o dn̄o pparauit.

Inimicos eius) incredulos ⁊ peccatores obſtinatos
(induam ɔfuſione) in futuro iudicio cū audituri ſunt di
ſcedite a me maledicti (ſup ipſū autē xp̄m efflorebit ſan
ctificacō mea) quia eius ſanctificatio et gloria que ma-
nifeſtabitur in fine ſeculi erit immarceſſibilis.

Pſalmus. Cxxxij. in quo monet ad dilcōnē fratnā.
Propheta cōmēdans fraternā caritatem ait.

Ecce quā bonū utile (⁊ q̄ iocūdū) ⁊ delectā
bile ē (habitaē fratres in
vnū) vnitate caritatis et voluntate concordes quorum
eſt vnum cor et vna anima in domino.